

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نښاد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

رحیمه توخی
۱۷ فبروری ۲۰۱۴

حاضران گرامی ، سلام به شما!

چهل و سه سال پیش ، شماری از فرزندان مبارز و شجاع مردم آزادیخواه ایران ، در منطقه سیاهکل ، با حمله مسلحانه بر پاسگاه ژاندارمری آن ناحیه دست زدند . با این حمله تاریخی ، محیط مختنق ایران دچار تکان شدید گردید.. بلی ؛ جوانان از جان گذشته فدائی ، با این جرقه ، خرمن خشم فروکوبیده شده مبارزاتی خلقهای کشور شان را آتش زدند . مردم سرکوب شده در سراسر ایران ، انتظار چنین غرش سکوت شکن را نداشتند ؛ سایه وحشت از دیکتاتور و ساواکش ، چنان مانع درخشش آفتاب آزادی و گرمای زندگی ساز آن گردیده بود که مردم می پنداشتند این سایه ماندنی و پائیدنی است .

مبارزان سیاهکل یکی از خرطوم های متعفن حفاظتی شاه را در جنگل های سیاهکل ، با شلیک تیر های آتشین ، به آتش کشیدند . غرش مسلسل و درخشش آتش تیر های جنگاوران سیاهکل ، در رگه های جنگل سیاه و ساکت ؛ روشنایی و گرمای تازه ای رساند .

من به خاطر برگزاری این روز برجسته ، که در کتیبه تاریخ پرافتخار خلق های آزادیخواه ایران حک شده ، اول تر از همه به خلق های به پا خاسته ایران که خیزش خونین شان علیه خامنه ای دیکتاتور و رژیم خون آشامش - جهان پرماجر را مبهوت و متحیر ساخته - به رفقای مبارز و گرانقدر فدائی و سایر کمونیست های ایران ؛ همچنان به تمام خواهران و برادران ایرانی خود که در این محفل خجسته تشریف آورده اند ، از صمیم قلب تبریک و تهنیت می گویم.

زنده و پر توان باد مبارزات مردم دلیر و زنجیر شکن ایران ، به ضد رژیم فاسد و گندیده جمهوری اسلامی !
نابود باد امپریالیزم امریکا و مزدورانش ، که افغانستان را اشغال کرده و مردم بی دفاع آن را به طور دسته جمعی به قتل می رساند !

زنده باد همبستگی خلقهای سراسر جهان به خاطر برپائی انقلاب سوسیالیستی تا رسیدن به جامعه بدون طبقه !
اینک سروده ای را از دفتر چهارم برگزیده تقدیم شما عزیزان می نمایم:

ز رعد خیزش ما

شعله آتش ز سوخت جسم ما لرزیده است
آتشیم خود ، شعله ما بر فضاء پیچیده است
جسم ما مانند مشعل در هنگام سوختن

اشک ریزان نیست چو شمع، شعله اش خندیده است
رزمندگان آزادیخواه دلیرا نه رفتند پای دار
سر شان چون منصور بر سر دار رقصیده است
ما روانیم در رهی که یاران فدا کردند سر
گرچه صیادان بر ره ما دام ها چیده است
کی رسند جلادان به کیفر اعمال خویش
تا ملت من با ملت مانجوشیده است
مادران سوگوار پرسند خون فرزندان خویش
زین سبب جلادان بر دامن غیر چسپیده است
نسل شان با سر افگندگی سالها خواهند زیست
نام منفور شان ننگ تاریخ ما گردیده است
ارتش روس با افتضاح رانديم از خاک خویش
گوش جهانیان ، مگر این خبر نشنیده است
اشغالگر در بستر میهن آرام نخواهد خفت
این داند آنکه ضرب شمشیر ما دیده است
ملت افغان نه زیسته زیر سلطه اجنبی
سال هاست که راه پر پیچ نبرد پیموده است
با نبرد خلق رانیم " یانکی" را از خاک خویش
ز رعد خیزش ما " کاخ سفید" ش لرزیده است

رحیمه توخی (۲۰۱۴/۲/۱۵)